

STANISLAWA POPLAWSKI
Claim for War Crime

STOCK No. R153 $\frac{1}{3}$

Dubl-Deep Tab Pat. No 2,037,579
"Padded Shoulder" Pat. Appl'd for

• • • • •
MADE IN U. S. A.

JOSEPH F. FURTEK
ATTORNEY
266 EXCHANGE STREET
CHICOPEE, MASSACHUSETTS

April 26, 1966.

William J. Kisiel, MD
1570 Main Street
Springfield, Massachusetts

Dear Doctor:

Please be advised that I am preparing several papers for Mrs. Stanislawa Poplawski of 211 Lyman Street, Holyoke, in connection with a claim to be filed with the Central Committee of the Polish Nazi Victims Refugees in the Free World.

In order to prepare same, I would appreciate your report concerning an operation performed by you on Mrs. Poplawski sometime back in September 1950, together with history of treatment and prognosis.

Thanking you for your courtesy and cooperation in the subject matter, I remain

Very truly yours,

Joseph F. Furtek

JFF/jz

C
O
P
Y

JOSEPH F. FURTH
ATTORNEY
250 CHAPIN STREET
CHICAGO, ILL. 60601
April 1, 1964

William A. Smith, Esq.
1500 N. Dearborn
Chicago, Illinois 60610

Dear Mr. Smith:

Reference is made to your letter of April 1, 1964, regarding the proposed
amendment to the Chicago City Code, Chapter 42, Article I, Section 1-101,
relating to the definition of "public place". The City of Chicago
has no objection to the proposed amendment.

In order to give effect to the proposed amendment, it is necessary
that the City of Chicago amend its Charter, Article II, Section 2-101,
relating to the definition of "public place". The City of Chicago
has no objection to the proposed amendment.

Very truly yours,
Joseph F. Furth

cc: Mr. Smith
cc: Mr. Furth

WAS

COPIES

AFFIDAVIT

I, JOSEPH FELIX FURTEK, Attorney at Law and Notary Public, with offices at 226 Exchange Street, City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that the following is a true translation from the Polish language into the English language of an affidavit of Stanislaw Poplawski of 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, dated April 27, 1966, and hereto attached, namely:-

AFFIDAVIT

I, STANISLAWA POPLAWSKI, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of North America, do say under oath that in July 1943 I was deported from my residence in Poland at Huta Stepanska, County of Kostopol, province of Wotyn, to Germany.

After arrival in Germany, I stayed for a period of six weeks at a camp in Dachau. Notwithstanding that this camp was encircled with a sharp pointed highly electrified wire fence, all aliens were guarded by SS troops and police dogs.

After six weeks, I was assigned to a labor camp at Hart Alz. The complete address of this camp is contained in my work certificate. This camp was encircled with a sharply pointed wire fence and as in Dachau had wooden barracks which had many cracks and holes for snow, rain and dampness to enter easily. There was one stove to heat the barracks but more frequently there was no coal or wood to fire the stove and so consequently the barracks remained damp and cold. About fifty people lived in the barracks. There were double decked plank beds with straw mattress for the occupants. There was one table at which unbelievably only six people could sit. Conditions of sanitation and hygiene were not good. There was no place to wash one self---the only way to wash one self was to fill water in a pail or in the dish from which one ate and

CHAPTER I

The first part of the book is devoted to a general survey of the subject. It begins with a definition of the term "philosophy" and then proceeds to a discussion of the various branches of the subject. The author then discusses the history of philosophy, from the ancient Greeks to the modern era. He then discusses the various methods of philosophy, from the deductive method to the inductive method. Finally, he discusses the various schools of thought in philosophy, from the Stoics to the moderns.

CHAPTER II

The second part of the book is devoted to a detailed discussion of the various branches of philosophy. It begins with a discussion of metaphysics, which is the study of the nature of reality. It then discusses epistemology, which is the study of knowledge. Next, it discusses ethics, which is the study of morality. Finally, it discusses politics, which is the study of the organization of society. The author discusses each of these branches in detail, and he also discusses the various methods of philosophy that are used in each branch.

The third part of the book is devoted to a discussion of the various schools of thought in philosophy. It begins with a discussion of the ancient Greeks, who were the first to develop a systematic philosophy. It then discusses the medieval philosophers, who were influenced by the Greeks and the Christians. Next, it discusses the modern philosophers, who were influenced by the medieval philosophers and the scientific revolution. Finally, it discusses the contemporary philosophers, who are still developing the philosophy of the modern era. The author discusses each of these schools of thought in detail, and he also discusses the various methods of philosophy that are used in each school.

from this pail or dish you had to wash. Likewise, it was necessary to use the pail or dish for laundry. In order to have hot water, it was necessary to heat the water in the pail on the stove which was used to heat the barracks. With such a large number of people in the barracks and with a lack of wood or coal so often for the stove, cold water could not frequently be heated and so for most of time, cold water was used. Soap which we received was of poor quality, the allotment of same was small and often it was not available.

The barracks were dirty, smelly and infested with many various vermin and most annoying were lice and bedbugs.

My clothing consisted of one dress of wooden material and no underclothing as they did not give the same. I had labeled the letter "P" as an alien Polander. I wore wooden shoes on my bare feet and in the winter I had wrapped rags around my legs for I was cold and had to work in the factory place where it was cold and snowy and often I caught cold under these working conditions but the master of the camp whose name was Kopp said "For polish swine better conditions are not necessary".

Meals which we received were difficult to be called food: dish of coffee or soup mixed in the morning, mashed turnips, rotten potatoes or rotten cabbage or stenchy blood sausage mashed for dinner, dish of coffee in the evening together with 200 gram of bread daily. The bread which they gave us was halved with wooden sawdust. With such meals I was occupied with heavy labor. I worked at the factory place feeding wood into an electric saw, cutting wood, cleaning the barracks and wheeling stones. At this work, I worked six days a week, for five days I worked ten hours a day and on Saturdays 6 hours. Sundays were free from labor but no one was allowed leave for the camp was enclosed and the gates were locked, so it was necessary to stay in the barracks as in a prison together with the dirt and stench.

The wood which I handled was about 3 to 5 meters long and weighed about 35 to 50 kilograms, the labor was beyond my strength. In February,

1944, I was feeding wood into the electric saw in the locality where there was much snow and very cold. The wood I was feeding was covered with snow and had to pick it up from under the snow and feed it to the saw. I wore wooden shoes which made walking difficult and the wood was long, heavy and frozen. I was weak and tired and when I lifted a big wood to feed the saw, I lost my balance, slipped and the big wood which I had lifted hit my left leg, more particularly in the hip. I worked on this labor with a German who saw the accident and when I fell he laughed and said "Pole ruined". I felt great pain and could not lift myself but this German with whom I worked offered me no help but laughed and repeated "Pole ruined", "Pole ruined".

After 15-20 minutes I commenced to lift myself with great difficulty for I knew no help was to be given to me as I was an alien. With great pain, hobbling I slowly made my way to the barracks. In the barracks there were two women, Mrs. Zys and Mrs. Andrusik, when they noticed my condition that my hip and side was blue, they notified the policeman on duty immediately. This policeman took me to the interne at the factory but this interne offered me no help, stating he takes care of Germans and not aliens and when the master of the camp Kopp learned about the accident, and, he knew a little of the Polish language, said " Die you Polish pig but if you want to live, then work". So during fascist domination, I received no attention, and if I had continued to ask for medical attention, instead of sending me to the hospital they would have more quickly send me to a crematorium. From February 1944, I had great pains and worries without respite but had to perform the work assigned to me. In May 1945 after liberation by American armies, IRO camps were established at which attention was given to aliens. I took advantage of this IRO attention and began to receive treatments but such did not produce good results and subsequently suffered intense pain in the locality of the left hip and side as well as in left leg.

On December 27, 1949, I arrived in the U. S. A. My health was weak and I was not physically able to do any work. Examinations by

American doctors disclosed that I had to submit to a serious operation. Bones in the left leg commenced to deteriorate into powder form. In September 1950 I had the operation in which the deteriorated bone parts were removed and therewith replaced by artificial bone. From that time I had been physically incapacitated, gaining mobility only through the use of crutches and in that condition I must remain until death. After the operation, the pains were reduced, however, the operation did not cure me, for I am a cripple and quite frequently at present I feel pain in the left side and whole left leg and must be under constant medical attention.

I hereby set my hand under oath in presence of Joseph Felix Furtek, a Notary Public.

(Signature) Stanislawa Poplawski
STANISLAWA POPLAWSKI

Signature and oath of Stanislaw Poplawski before me, Joseph Felix Furtek, a Notary Public, this 27th day of April, 1966, in City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U.S.A.

(Signature) Joseph Felix Furtek
Notary Public (SEAL)
226 Exchange Street
Chicopee, Massachusetts
U.S.A.

JOSEPH FELIX FURTEK

Subscribed and sworn to by Joseph Felix Furtek before me this 28th day of April, 1966, in the City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U.S.A.

STANLEY D. FURTEK
Notary Public
226 Exchange Street
Chicopee, Massachusetts
U.S.A.

Z E Z N A N I E

Ja, STANISŁAWA POPLAWSKA, mieszkając pod numerem 211 Lyman ulica w mieście Holyoke, wies Hampden, w stanie Massachusetts w stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej mówię pod przysięgą że w lipcu 1943 roku zostałam deportowana z Polski do Niemiec. Miejscem mojego zamieszkania w Polsce była Huta Stepanska, powiat Kostopol, województwo Wołyn.

Po przywiezieniu do Niemiec zostałam osiedlona na okres 6 cio tygodniowy w lagier Dachau. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem, przez który przepuszczono prąd elektryczny o wysokim napięciu, pomimo tego wszyscy obojczykowcy byli pilnowani przez SS manow i psy policyjne.

Po 6 ciu tygodniach zostałam przydzielona do lagier przymusowej pracy w Hart Alz. Dokładny adres jest na karcie pracy. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem i podobnie jak lagier w Dachau składał się z drewnianych baraków w których było pełno szpar i dziur przez które z łatwością wpadał śnieg, deszcz i chłód. Do ogrzewania baraku służył jeden piec, bardzo często nie było czym palić bo było brak węgla i drzewa i w baraku odczuwano się duży chłód i zimno. W baraku mieszkano około 50 osób. Jedynym miejscem dla każdego była pietrowa prycza i siennik. A dla wszystkich był jeden stół przy którym niestety nie mogło usiąść tylko 6 osób. Warunki sanitarne-higieniczne były bardzo nie dobre. Nie było żadnego miejsca gdzie można było by się umyć, jedynym sposobem mycia było nabranie wody w wiadro czy miske w której się jadło i w tym wiadrze czy misce trzeba było się myć. Podobnie w wiadrach i w miskach trzeba było prać. Chcąc mieć ciepłą wodę trzeba było wodę w wiadrze grzać na tym piecu który służył do ogrzewania baraku. Przy tak dużej ilości ludzi w baraku, częstym braku drzewa i węgla do pieca, tylko czasem udało się zagrzzać wodę, najwięcej trzeba było używać zimnej. Mydło które nam wydawali było niskiej jakości, przydział był mały, tak że często było go brak.

W baraku panował bród, smród i było pełno różnego robactwa, najbardziej dokuczaly wszy i pluskwy. Ubranie moje składało się tylko z jednej sukienki z materiału drzewnego, a bielizny żadnej nie miałam bo nie dawali. Odznaczona byłam litera "P" jako obco-krajowiec-Polka. Na bosych nogach miałam tylko drewniaki, w zimie musiałam nogi okrecac szmatami bo było mi zimno a musiałam pracować na placu fabrycznym gdzie był mróz i śnieg, często się zaziębiałam w takich warunkach pracy ale szef obozu, który nazywał się Kopp mówił "że dla polskiej świni lepiej nie trzeba".

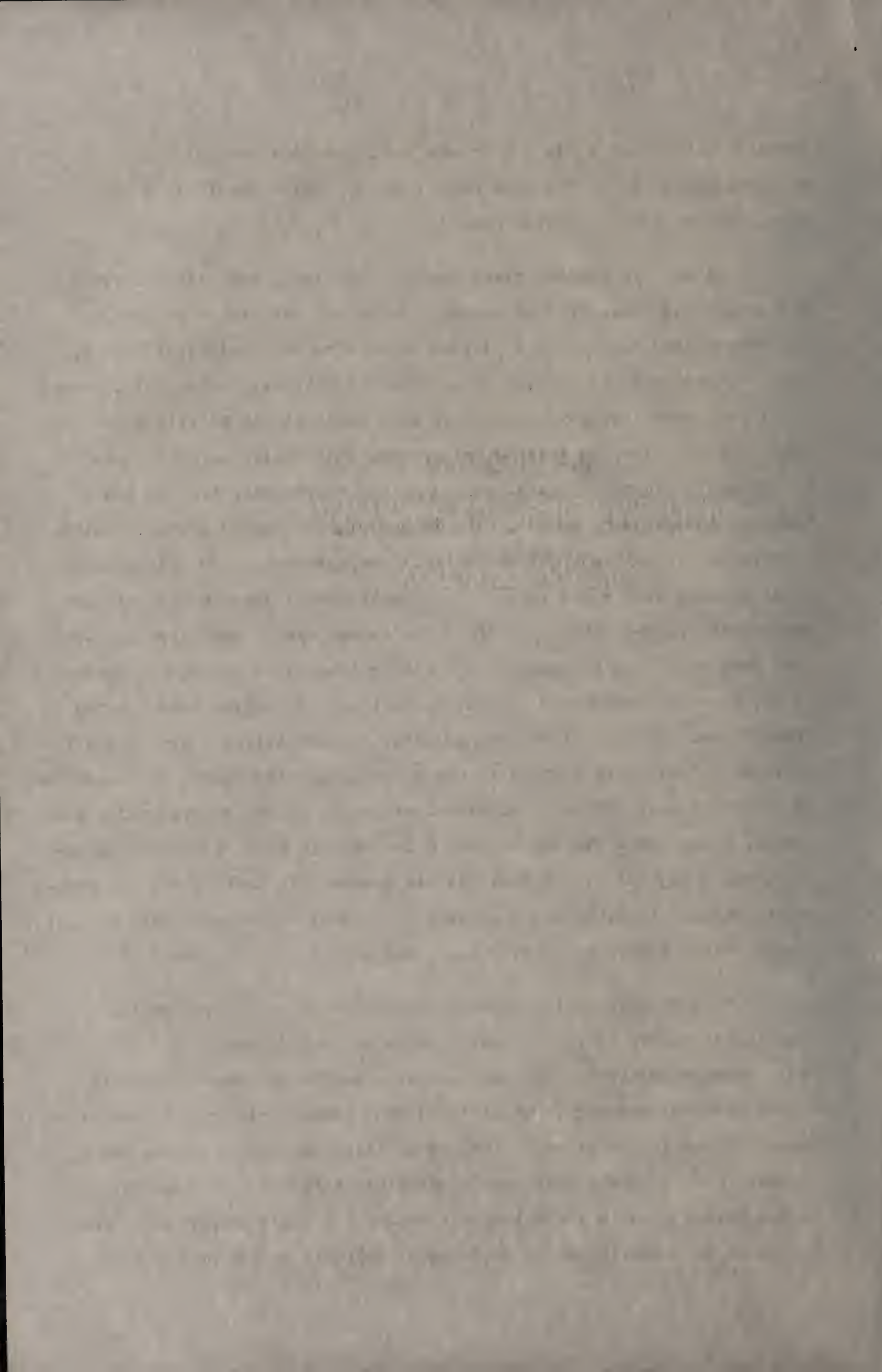
Jedzenie które nam podawano trudno nazwać pokarm: miska kawy czy zupy mącznej rano, rozgotowana brukiew, zgnite kartofle czy zgnila kapusta lub śmierdzące kiszki rozgotowane na obiad, miska kawy wieczorem i do tego 200 gram chleba na dzień. Chleb który nam podawali był na wpol z trocinami drzewnymi. Przy takim wyżywieniu zatrudniona byłam przy bardzo ciężkiej pracy. Pracowałam na placu fabrycznym przy podawaniu drewna do pily elektrycznej, przy rabaniu drewna, przy sprzątaniu baraków i przy worzeniu łasczkami kamienia. Powierzone mi prace wykonywałam przez 6 dni w tygodniu, 5 dni pracowałam po 10 godzin dziennie a w sobotę 6 godzin. Niedziela była wolna od pracy, ale nie można było nigdzie wyjść bo łagier był ogrodzony, a bramy były pozamykane, trzeba było siedzieć w baraku jak w więzieniu i do tego w brudzie i w smrodzie.

Drewno które podawałam miało długość około od 3 do 5 metrów, a waga jego była około od 35 do 50 kilogramów, praca ta była ponad moje siły. W lutym 1944 roku, podawałam drewno pily elektrycznej, prace te wykonywałam na placu gdzie w okresie zimy było dużo śniegu i mrozu. Drewno które podawałam było zasypane śniegiem, więc musiałam go wydostawać z pod śniegu i podawać do pily. Na nogach miałam drewniaki w których było bardzo nie wygodnie chodzić a kawały drewna były długie, ciężkie i zmarznięte. Byłam słaba i zmęczona, gdy podnosiłam wielki kawał drewna żeby podać go do pily, straciłam równowagę, poślizgnęłam się i upadłam a wielki kawał drewna który podnosiłam uderzył mnie w lewą nogę a dokładnie w biodro. Pracowałam na tej robocie z Niemcem, który tylko widział ten wypadek, gdy ja upadłam on się śmiał i mówił "Polen kaput".

Poczułam wielki ból i nie mogłam się podnieść ale ten Niemiec co z nim pracowałam nie udzielił mi żadnej pomocy, tylko śmiał się i powtarzał "Polen kaput", "Polen kaput".

Po upływie pewnego czasu około 15-20 minut, zaczęłam z wielkim trudem się podnosić, było mi bardzo ciężko, ale wiedziałam że pomocy dla mnie żadnej nie będzie bo jestem obcokrajowcem. Z wielkimi bólami, kulejąc, pomalu jakos doszłam do baraku. W baraku były dwie panie, pani Zys i pani Andrusik, gdy zobaczyły mnie w takim stanie że całe moje biodro i bok się siwe, to zaraz o tym wypadku zameldowały do policjanta który pełnił służbę w obozie. Policjant ten zaprowadził mnie do sanitariusza fabrycznego, sanitariusz nie udzielił mi żadnej pomocy, powiedział że on się opiekuje Niemcami a nie obcokrajowcami; a gdy się dowiedział o tym wypadku szef obozu Kopp, który trochę władał językiem polskim to powiedział "Zdychaj poleka swinio a jak chcesz żyć to rob". Tak że podczas panowania faszyzmu miałam żadnej opieki, a gdybym więcej upominała się o pomoc lekarza to zamiast do szpitala odesłaliby mnie prędzej do krematorium. Od lutego 1944 roku musiałam znosić wielkie cierpienie i z wielkimi bólami które odczuwałam bez przerwy musiałam wykonywać powierzone mi roboty. W maju 1945 roku po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie, powstawały obozy IRO w których zaczęto opiekować się obcokrajowcami. Ja korzystając z tej opieki IRO zaczęłam się leczyć, ale to leczenie nie przyniosło dobrych rezultatów i w dalszym ciągu odcsuwałam silne bóle w okolicy lewego biodra i boka oraz całej lewej nogi.

Dnia 27 grudnia 1949 roku przybyłam do U. S. A. Stan mojego zdrowia był słaby, także nie zdolna byłam do żadnej pracy. Badanie jakie przeprowadzili lekarze amerykańscy wykazały że muszę poddać się bardzo poważnej operacji. Kości lewej nogi zaczęły się psuć i powstała prochnica kości. We wrześniu 1950 roku miałam operację w wyniku której usunięto psujące się części kości a wstawiono sztuczne. Od tego czasu jestem kaleką i muszę posługiwać się kulami i w takim stanie muszę pozostać aż do śmierci. Po operacji bóle stały się trochę mniejsze ale

operacja mnie nie wyleczyła, jestem kaleka i obecnie często boli mnie lewy bok i cała lewa noga i muszę być pod stałą opieką lekarską.

Składam swój podpis pod przysięgą w obecności Notariusza Publicznego, Joseph Felix Furtek.

STANISŁAWA POPLAWSKI

Podpis i przysięga Stanisława Poplawski wobec mnie, Joseph Felix Furtek, Notariusz Publicznych, dnia 27-go kwietnia 1966 roku w mieście Chicopee, wies Hampden, stan Massachusetts, U. S. A.

JOSEPH FELIX FURTEK

Notariusz Publicznych

226 Exchange ulica

Chicopee, Massachusetts

U. S. A.

Subject: Affidavit, Stanislaw Poplawski, 211 Lyman Street, Holyoke, Massachusetts
April 24, 1966.

For Damages as Nazi Victim

I, Stanislaw Poplawski, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that in July 1943, I was deported from my place of residence at Huta Stepanska, Coutny of Kostopol, province of Wotyn, Poland, to Germany, where I was stationed at Camp Dachau, for a period of six (6) weeks. After this period I was assigned to a labor camp at Hart a. d. Alz as evidenced by the work certificate.

I lived in a wooden barrack at the labor camp at Hart a. d. Alz which was enclosed by a sharp pointed wire fence. The barrack building consisted of one room in which lived some fifty (50) people of both sexes. In the barrack there was contained double decked beds, one (1) stove and one (1) table which seated only six (6) persons. Conditions of sanitation and hygiene were lacking entirely as there was a lack of space to house so many people and it was continually dirty and infested with vermin and bugs. ~~Meals~~ Meals were unbelievable as most frequently we were fed with smeely and spoiled blood sausage mixed with water, rotten cabbage with water and had about 200 gram of bread daily. With this diet, I was assigned to do heavy work. I worked at "~~boa~~ bao" which means feeding heavy long wood into an electric sawing machine; I also chopped and cut wood, loaded and wheeled heavy stones in a wheel barrell in addition to cleaning the barrack. In February, 1944, I was at my work of picking and feeding long and heavy timber and lumer into the lectric sawing machine while wearing wooden shoes which made walking band balance most difficult when in my weak and tired condition I slipped on frozen dirt floor, lost my balance, was struck with the heavy and long timber in the left leg, hip and side, causing me to fall and causing me the crippled physical condition in which I find myself today. These were the conditions of my life in Germany from July 1943 to May 1945. During this entire period of my confinement in German, I was treated more as an animal than a human being and I was assigned the letter "P" which is evidenced in the photograph attached to my work certificate.

When I incurred my injury as aforesaid, I had great pain and had received no medical attention whatsoever (notwithstanding that I had asked and begged for attention of the person in charge) but was told, ordered and commanded to work. After the war, I was placed in the hospital where I was given treatment for my leg, hip and side, whihh gave me temporary relief and made walking possible only with a cane.

On December 27, 1949, I came to the United States of America, and because my health was poor and I had no strength, I was not capable of aquiring any type of work or employment. On examination by ~~axmedick~~ a Doctor (Kisiel), he recommended an operation as he had discovered a detioration of the bone in the left leg and in September, 1950, he had performed the operation as he recommended and removed the detiorated bone and installed metal (?) Since the operation, I am forced to use a crutch under my left arm in order to get about and I understand that this will be so to the end of my life.

GRANTOR

GRANTEE

Subject: Affidavit, Stanislaw Poplawski, 211 Lyman Street, Holyoke, Massachusetts
April 24, 1966.

For Damages as Nazi Victim

I, Stanislaw Poplawski, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that in July 1943, I was deported from my place of residence at Huta Stepanska, Coutny of Kostopol, province of Wotyn, Poland, to Germany, where I was stationed at Camp Dachau, for a period of six (6) weeks. After this period I was assigned to a labor camp at Hart a. d. Alz as evidenced by the work certificate.

I lived in a wooden barrack at the labor camp at Hart a. d. Alz which was enclosed by a sharp pointed wire fence. The barrack building consisted of one room in which lived some fifty (50) people of both sexes. In the barrack there was contained double decked beds, one (1) stove and one (1) table which seated only six (6) persons. Conditions of sanitation and hygiene were lacking entirely as there was a lack of space to house so many people and it was continually dirty and infested with vermin and bugs. ~~Eaten~~ Meals were unbelievable as most frequently we were fed with smeely and spoiled blood sausage mixed with water, rotten cabbage with water and had about 200 gram of bread daily. With this diet, I was assigned to do heavy work. I worked at "~~baa~~ bao" which means feeding heavy long wood into an electric sawing machine; I also chopped and cut wood, loaded and wheeled heavy stones in a wheel barrell in addition to cleaning the barrack. In February, 1944, I was at my work of picking and feeding long and heavy timber and lumer into the lectric sawing machine while wearing wooden shoes which made walking band balance most difficult when in my weak and tired condition I slipped on frozen dirt floor, lost my balance, was struck with the heavy and long timber in the left leg, hip and side, causing me to fall and causing me the crippled physical condition in which I find myself today. These were the conditions of my life in Germany from July 1943 to May 1945. During this entire period of my confinement in German, I was treated more as an animal than a human being and I was assigned the letter "P" which is evidenced in the photograph attached to my work certificate.

When I incurred my injury as aforesaid, I had great pain and had received no medical attention whatsoever (notwithstanding that I had asked and begged for attention of the person in charge) but was told, ordered and commanded to work. After the war, I was placed in the hospital where I was given treatment for my leg, hip and side, whihh gave me temporary relief and made walking possible only with a cane.

On December 27, 1949, I came to the United States of America, and because my health was poor and I had no strength, I was not capable of acquiring any type of work or employment. On examination by ~~axmedical~~ a Doctor (Kisiel), he recommended an operation as he had discovered a detioration of the bone in the left leg and in September, 1950, he had performed the operation as he recommended and removed the detiorated bone and installed metal (?) Since the operation, I am forced to use a crutch under my left arm in order to get about and I understand that this will be so to the end of my life.

Spontaneous deformations - arthritis & osteoarthritis deformations
involving the spinal column -
inflammation of joints - swelling
or rheumatism
of the knee
nodular deposits on vertebrae
disks with calcification
of the ligaments

Mrs. Stanisława Popławski
211 Lyman St. Holyoke, Mass.

Zeżnanie.

W lipcu 1943 roku zostałam deportowana z Polski do Niemiec. Miejscem mojego zamieszkania w Polsce była Huta Stepańska, powiat Kostopol, województwo Wołyń.
Po przywiezieniu do Niemiec zostałam osiedlona na okres 6-cio tygodniowy w lagier Dachau. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem, przez który przepuszczono prąd elektryczny o wysokim napięciu, pomimo tego wszyscy obcokrajowcy byli pilnowani przez SS-manów i psy policyjne.
Po 6-ciu tygodniach zostałam przydzielona do lagier przymusowej pracy w Hart Alz. Dokładny adres jest na karcie pracy. Lagier ten ogrodzony był kolczastym drutem i podobnie jak lagier w Dachau składał się z drewnianych baraków w których było pętno szpar i dziur przez które z tatwością wpadał śnieg, deszcz i chłód. Do ogrzewania baraku służył jeden piec, bardzo często ~~nie~~ było czym palić bo było brak węgla i drewna i w baraku odczuwano się duży chłód i zimno. W baraku mieszkano około 50 osób. Jedyнным miejscem dla każdego była piętrowa prycza i siennik. A dla wszystkich był jeden stół przy którym niestety ale mogło usiąść tylko 6 osób. Warunki sanitarno-higieniczne były bardzo nie dobre. Nie było żadnego miejsca gdzie można było by się umyć, jedynym sposobem mycia było nabranie wody w wiadro czy miskę w której się jadło i w tym wiadrze czy misce

trzeba było się myć. Podobnie w wiadrach i w miskach
 trzeba było prać. Chcąc mieć ciepłą wodę trzeba było
 wodę w wiadrze grzać na tym piecu który służył do
 ogrzewania baraku. Przy tak dużej ilości ludzi w baraku,
 częstym braku drewna i węgla do pieca, tylko czasem
 udało się zagrzzać wodę, najwięcej trzeba było używać
 zimną. Myłto które nam wydawali było niskiej jakości,
 przychodził byt maty, tak że często było go brak.
 W baraku panował bród, smród i było pełno różnego
 robactwa, najbardziej dokuczaly wszy i pluskwy.
 Ubranie moje składało się tylko z jednej sukienki z
 materiału drzewnego, a bielizny żadnej nie miałam bo
 nie dawali. Oznaczona byłam literą „P” jako obcokrajowiec
 - Polka. Na bosych nogach miałam tylko drewniaki, w
 zimie musiałam nogi okręcać szmatami bo było mi
 zimno a musiałam pracować na placu fabrycznym gdzie
 był mróz i śnieg, często się zarybiałam w takich
 warunkach pracy ale szef obozu, który nazywał się Kopp
 mówił, „że dla polskiej świni lepiej nie trzeba”.
 Jedzenie które nam podawano trudno nazwać pokarmem:
 miska kawy czy zupy mącznej rano, przygotowana brukselka,
 zgnite kartofle czy zgnita kapusta lub śmierdzące kiszki
 przygotowane na obiad, miska kawy wieczorem i do
 tego 200 gram chleba na dzień. Chleb który nam podawali
 był na ^{hory} wół z ^{surowymi} trocinami drzewnymi. Przy takim
 wyżywieniu zatrudniona byłam przy bardzo ciężkiej pracy.
 Pracowałam na placu fabrycznym przy podawaniu drewna

do pity elektrycznej, przy rąbaniu drewna, przy sprzątaniu baraków i przy worzeniu łaskami kamienia. Powierzone mi prace wykonywałam przez 6 dni w tygodniu, 5 dni pracowałam po 10 godzin dziennie a w sobotę 6 godzin. Niedziela była wolna od pracy, ale nie można było nigdzie wyjść bo lagier był ogrodzony a bramy były pozamykane, trzeba było siedzieć w baraku jak w więzieniu i do tego w brudzie i w smrodzie.

Drewno które podawałam miało długość około od 3 do 5 metrów a waga jego była około od 35 do 50 kilogramów, praca ta była ponad moje siły. W lutym 1944 roku podawałam drewno do pity elektrycznej pracę tę wykonywałam na placu golzie w okresie zimy było dużo śniegu i mróz. Drewno które podawałam było zasypane śniegiem, więc musiałam go wydostawać z pod śniegu i podawać do pity. Na nogach miałam drewniaki w których było bardzo nie wygodnie chodzić a kawały drewna były długie, ciężkie i zmarznięte. Byłam słaba i zmęczona, gdy podniosłam wielki kawał drewna żeby podać go do pity straciłam równowagę, pośliznęłam się i upadłam a wielki kawał drewna który podniosłam uderzył mnie w lewą nogę a dokładnie ^{złoty} w biodro. Pracowałam na tej robocie z Niemcem, który tylko widział ten wypadek, gdy ja upadłam on się śmiał i mówił „polen kaput”. Poszłam duży ból i nie mogłam się podnieść ale ten Niemiec co z nim pracowałam nie udzielił mi żadnej pomocy, tylko śmiał się i powtarzał „polen kaput”, „polen kaput”.

Po upływie pewnego czasu około 15-20 minut zaczęłam z wielkim trudem się podnosić było mi bardzo ciężko, ale wiedziałam, że pomocy dla mnie żadnej nie będzie bo jestem obcokrajowcem. Z wielkimi bólami, kulejąc, pomatu jakos doszłam do baraku. W baraku były dwie panie, pani Zys i pani Andrusik, gdy zobaczyły mnie w takim stanie że całe moje biodro i bok zrobiło się sine, to zaraz o tym wypadku zameldowały do policjanta który pełnił służbę w obozie. Policjant ten zaprowadził mnie do sanitariusza fabrycznego, sanitariusz nie udzielił mi żadnej pomocy, powiedział że on się opiekuje Niemcami a nie obcokrajowcami a gdy się dowiedział o tym wypadku szef obozu Kopp, który trochę wtadał językiem polskim to powiedział: „Zolychaj polska świnió a jak chcesz żyć to rób”. Tak że podczas panowania faszyzmu mi miałam żadnej opieki, a gdybym więcej upominata się o pomoc lekarską to zamiast do szpitala odestaliby mnie prędzej do krematorium. Od lutego 1944 roku musiałam znosić wielkie cierpienia i z wielkimi bólami które odrywata bez przerwy musiałam wykonywać powierzone mi roboty. W maju 1945 roku po wyzwoleniu przez wojska amerykańskie powstawały obozy IRO w których zaczęto opiekować się obcokrajowcami. Ja korzystając z tej opieki IRO zaczęłam się leczyć, ale to leczenie nie przyniosło dobrych rezultatów i w dalszym ciągu odesuwata silne bóle w okolicy lewego biodra i boka oraz całej lewej nogi.

(5)

Dnia 27 grudnia 1949 roku przybyłam do U. S. A. Stan
mojego zdrowia był słaby, także nie zdolna byłam do
żadnej pracy. Badanie jakie przeprowadzili lekarze
amerykańscy wykazały, że muszę poddać się bardzo
poważnej operacji. Kości lewej nogi zaczęły się psuć i
powstała próchnica kości. We wrześniu 1950 roku
miałam operację w wyniku której usunięto psujące się
części kości a wstawiono sztuczne. Od tego czasu jestem
kaleką i muszę posługiwać się kulami i w takim stanie
muszę pozostać aż do śmierci. Po operacji bóle stały się
trochę mniejsze ale operacja mnie nie wyleczyła, jestem
kaleką i obecnie często boli mnie lewy bok i cała
lewa noga i muszę być pod stałą opieką lekarską.

ZEZNAWIE

Ja Stanisława Popławska mieszkając pod numerem
211 Lyman^{ulico} w mieście Holyoke wieś Hampden
w stanie Massachusetts w Stanach Zjednoczonych Ameryki
Północnej mówię pod przysięgą

AFFIDAVIT

I, STANISLAWA POPLAWSKI, residing at 211 Lyman Street, City of Holyoke, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that I am the holder and in possession of an Alien Registration Receipt Card, Registration Number 7402788, issued by the United States Department of Justice, Immigration and Naturalization Service; that a facsimile of said card is as follows, namely:-

FRONT

	United States
	Department of Justice
Snapshot	
Photograph	IMMIGRATION
	and
	NATURALIZATION
	SERVICE
	Alien Registration
	Receipt Card
	Registration Number
	7402788

BACK

This is to certify that
Stanislawa Poplawski
was admitted to the United States on Dec.
27, 1949
at New York
as a NP; Quota immigrant for Per Res
under Sec. P.-774 of the Act of
and has been registered under the Alien
Registration Act, 1940.
Visa Application No. 1 811451
Date of Birth Sex Hair Eyes Height
Sept. 5, 1898 F Brn Blue 5-5
Commissioner of Immigration and
Naturalization

STANISLAWA POPLAWSKI

I, JOSEPH FELIX FURTEK, Attorney at Law and Notary Public, with offices at 226 Exchange Street, City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, United States of America, do on oath say and depose that the said Stanislawa Poplawski did on April 28, 1966, exhibit and show me the above said Alien Registration Receipt

Handwritten header or title at the top of the page, possibly in Arabic script.

First main paragraph of handwritten text, consisting of several lines.

Second main paragraph of handwritten text, continuing the narrative or list.

Third main paragraph of handwritten text, appearing to be a continuation.

Fourth main paragraph of handwritten text at the bottom of the page.

Card, Registration Number 7402788, and I further say and depose that the facsimile as aforesaid is a true copy of the same save and except omission of a snapshot photograph of said Stanislaw Poplawski.

JOSEPH FELIX FURTEK

Subscribed and sworn to by Stanislaw Poplawski and Joseph Felix Furtek, respectively, before me this 28th day of April, 1966, in the City of Chicopee, Hampden County, Commonwealth of Massachusetts, U. S. A.

STANLEY D. FURTEK

Notary Public

226 Exchange Street

Chicopee, Massachusetts,

U. S. A.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DIVISION OF THE PHYSICAL SCIENCES
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS 60637

J. H. K.

RECEIVED
JAN 10 1964
DEPT. OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL. 60637

J. H. K.

RECEIVED
JAN 10 1964
DEPT. OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL. 60637

STANISLAWA POPLAWSKI
Claim for War Crime

